

KỊCH BẢN ĐƯỜNG DÂY

Tùng nhát cuốc va vào đất từng nhịp nặng nề. Bóng của một người đàn ông in dài trên đất. Từ xa chúng ta nhìn thấy ông đang xới đất dưới cái nắng gắt giữa một cánh đồng rộng.

Tiếng đàn vịt vang lên inh ỏi từ chuồng ở gần đó.

Một con vịt được đặt lên cân.

- **4Kg**

Người phụ nữ mập mạp, 1 tay cầm quyển sổ, một bên kẹp chiếc túi vào nách, mặt nhăn nhó đến gần, cuối xuống nhìn cân

- ***Đàn vịt này nhìn không có con nào vừa mắt, 40.000/kg thì tôi lấy cho chị***
- ***Vịt nhà tôi thả vườn, dạo này người ta chuộng ăn vịt sạch lắm chứ, bà chị xem thêm được tí giá nào không?***- người vợ nài nỉ đáp
- ***Thôi giá chót, người ta cũng không ham gì đám vịt này đâu, vịt sạch thiếu gì, bà chịu thì tôi mua còn không thì thôi chứ chẳng thêm được đâu*** - Bà mập bĩu môi.

Người buôn đưa xấp tiền cho người mẹ, rồi quay lưng rời đi.

Người mẹ đếm lại xấp tiền trên tay rồi buông một tiếng thở dài.

Chiều đến, hai vợ chồng nông dân với gương mặt uể oải sau một ngày dài làm việc, bước vào nhà, ngồi xuống bộ bàn ghế được đặt trước gian nhà.

Người chồng đưa tay rót ly nước. Người vợ ngồi trên ghế đếm lại số tiền hôm nay kiếm được. Từ trong nhà, đứa con trai chạy ra với nét mặt lo lắng:

-Mẹ ơi, cô giáo nói nhà mình trễ tiền học 2 tuần rồi đó, cuối tuần này phải đóng tiền học nếu không trường không cho thi

Gương mặt người mẹ lúc này lại thêm phần buồn rầu hơn:

- ***Ừm, để mai mẹ lên trường đóng nha. Giờ con vào nhà học bài đi***

Người vợ nhìn xấp tiền trên tay rồi than thở:

- ***Phải chi giờ trúng xổ số thì hay biết mấy***

(tưởng tượng)

Vĩnh vừa đi qua đi lại trong phòng ngủ, vừa nghe điện thoại của ai đó:

- **haha, anh biết thế nào em cũng nói vậy mà. Được rồi tối nay anh ghé. Vậy nhé. Bye em**

Vĩnh nhìn vào gương, đưa tay chỉnh lại chiếc vest. Anh đưa tay xuống bàn trang điểm, lướt ngang một loạt son, đồ trang điểm, vớ lấy chai nước hoa được đặt cạnh bên, xịt lên người rồi bước ra khỏi phòng.

Lúc này, Lan đang ngồi trên chiếc sofa, đưa tay chỉnh lại chiếc áo cho bé Cún, từ bộ quần áo ta có thể thấy đây là đồng phục của một ngôi trường quốc tế.

Từ trong nhìn ra phía cửa, người vợ trở về với trên tay rất nhiều túi xách hàng hiệu như Gucci, Chanel, Dior,...Còn người chồng bắt đầu về nhà khi trời đã tối khuya, thường xuyên bỏ lỡ bữa cơm với vợ con.

Hôm sau, tiếng còi vĩ bắt đầu vang lên dữ dội, từ ngoài nhìn vào người vợ đang chỉ trỏ vào mặt ông chồng, tiếng ồn ào bắt đầu lớn dần lên.

- ***Ông là đồ phản bội. Ông đi cho khuất mắt tôi. Đi!!!***

Người chồng cầm vali bước ra khỏi nhà. Bên ngoài cửa, một cô gái có thân hình nóng bỏng đã đứng chờ từ lâu. Họ lên xe và lái đi ra khỏi cổng.

Trong nhà, người vợ ngồi đổ xuống chiếc ghế sofa, trên mặt lộ rõ vẻ đau khổ tột độ. Cô nhìn đồng tiền được đặt lộn xộn trên bàn, cô càng đau xót hơn. Cô ngã lưng ra ghế, hình ảnh gia đình ngày xưa hiện ra trong đầu cô từng chút một.

Cô giật mình. (hết tương tượng)

- ***Thôi, sống vậy thôi cũng đủ rồi. Ăn chắc mặc bền mình ha”*** - Cô nhìn qua chồng nhỏ nhẹ

(chuyển cảnh)

Trên đồng ruộng, dưới cái nắng nhẹ của buổi sáng, trong lúc người chồng cuốc đất ở ngoài ruộng, người vợ bước đến, gương mặt niềm nở chậm mò hôi và đưa nước cho chồng.

Dưới cái mương cạn, người bố và người con đang hí hửng lội bắt cá. Từ dưới bùn người bố bắt lên một con cá to, đưa con vui mừng chìa cái rọ ra cho bố bỏ vào. Rồi tung tăng cầm rọ cá chạy thẳng vào bếp đưa cho mẹ. Người mẹ đưa tay đón lấy rọ cá, miệng mỉm cười tự hào.

Người mẹ bung mâm cơm ra đặt lên chiếc bàn gỗ được đặt ngoài vườn, trong lúc bố con đã ngồi đợi sẵn từ lâu.

Từ xa chúng ta nhìn thấy cả nhà ngồi vừa ăn vừa cười nói rôm rã.

- **End-**

